

նուեւելով, կը սկսի խօսքերը հեռուանց պտըտցնելով՝ անոր ստըկէն իրեն բաժին մը ձեռք ձգելու աշխատիլ: Հիւանդը, որ 80 տարեկան է եղեր՝ բայց խելքը վրան, հազիւ գլուխը կը դարձնէ դէպ'ի ան մարդուն, ու կ'ըսէ ժպտելով. «Թղթերդ պահէ, պարոն. բոլոր խաղդ կը տեսնեմ կոր»:

Հանդուգն դադաւան:

ՀԵՆՐԻԿՈՍ Ստեփանոս անունով հուշակաւոր յունագէտը կը պատմէ,
«Ղատաւոր մը գիտեմ, կ'ըսէ, որ ամէն դատաստան մէկ ոճով կը կտրէր: Թէ որ ամբաստանուողը ծեր ըլլար, կախեցէք կ'ըսէր, ո՞ գիտէ ուրիշ ինչ բաներ ալ ըրած է. իսկ թէ որ երիտասարդ ըլլար, կախեցէք կ'ըսէր, կախեցէք. չէ նէ ո՞ գիտէ ուրիշ ինչ բաներ ալ պիտի ընէ»:

Լէւերդ Լոյսագրութիւն:

ԹԵԹԵԻՍՕԼԻԿ մարդուն մէկը հետագայ տոմսակը կը գրէ իր բարեկամներէն մէկուն. «Իրեք Պարոն, ոսկիէ տուփս տունդ մուրացայ. կը խնդրեմ որ աս տոմսակը բերողին յանձնես ու ինծի խրկես. ողջ լեր»:
Տոմսակը գոցելու ատենը տուփը կը գտնէ, ու Յէր Գրութեան կ'ընէ այսպէս.
«Ղատայ տուփս, մի աշխատիր փնտռելու»:
Լսաքը կը կնքէ տոմսակն ու կը խրկէ:

Տֆէր Խորհրդական:

ՍՈՂՈՎԵԻ մը մէջ խորհրդականներէն մէկուն քունը կը կոխէ, կը սկսի քնանալ: Սիճակ ձգելու ատենն որ կուգայ, ժողովքին գլխաւորը ան խորհրդականին ալ կը հարցնէ թէ հրամանոցդ կարծիքն ինչ է: Լնիկայ աչուքները շփշփեւելով թող կախուի, թող կախուի կ'ըսէ: — Բայց խօսքը

արտի մը վրայ է, պարոն: — Ուրեմն թող հնձուի կ'ըսէ:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Լսէ:

ՍԻՐԱՄԱՐԳ ԵՒ ՀԵՐԵ

ՏԸՐՏՈՒՆ Զ կալաւ սիրամարդ
Լսէ դիցուհին իւր հերա
Օ ի ձայն խրուպոտ և անարգ
Իր ժողովուրդ ետ նըմա.
«Լսէ իբր, ասէ, լուսինեակն
Լսն չըբոտի հէգ հաւիկ
Ձայն ընկալաւ ներդաշնակ
Ինեւ գարնան երգեցիկ»:
Յասեաւ հերա մեծապէս.
«Կարկեաց, ասէ, ապաշնորհ.
Խանդալ զիւրդ չամաչես
Օ այլոց ըզձայն գեղաւոր,
Որ ըզլանջօքդ սիրուն
Սանեակ ունիս հիասքանչ
Վան զծիածան գոյն 'ի գոյն
Փայլ արձակեալ և ճաճանչ:
Ո՞ր 'ի տըտան շողշողէն
Լինախըտիդ այդ պիսակք.
Ո՞ւմ 'ի հաւուց օդեղէն
Վոյդ շնորհեցան պերճ գիսակք:
Ոչ ամենայն կենդանւոյ
Ձիրք ամենայն են բաժին.
Լսէ քեզ զիւրդ միայնոյ
Պարգեք ամէն շնորհեսցին:
Թեթեալ թուիչ է բազէ,
Լըծուոյ տըւաւ սիրտ արի,
Լսէ զերթ խուժանն իսկ ասէ՝
Լգաւ գուշակ է չարի.
Լսդ ո՞ երբէք 'ի տըրտունջ
Հատաւ զիւրոյ կարկաչէն:
Հապա լըռեա. կամ թէ ոչ,
Կապտին փետուրդ առ 'ի քէն»:

ԼԱՖՈՆԹԻՆ